

Psühholoogi kutse-eetika

(Eesti Psühholoogide Liidu Aukohtu poolt välja töötatud 1988. -1989., vastu võetud 1990.)

1. Psühholoog uurijana, õppejõuna ja praktikuna seisab hea indiviidi vaimse ja hingelise heaolu eest antud ühiskonnas.
2. Psühholoog on ühiskonna teenistuses sedavõrd, kuivõrd ühiskond seisab hea indiviidi heaolu eest.
3. Psühholoog ei tee midagi, mis lõppkokkuvõttes võiks indiviidi kahjustada, olenemata võimalikest majanduslikest, ideoloogilistest või poliitilistest õigustustest.
4. Psühholoog lähtub oma tegevuses oma kompetentsuse piiridest. Ta ei loo ootusi, mida ta ei suuda täita.
5. Psühholoog ei soodusta pettekujutluste, illusioonide, väärarvamuste teket ega levikut.
6. Psühholoog ei kasuta oma töös kontrollimata ja teaduslikult põhjendamata töömeetodeid ega vahendeid.
7. Psühholoog ei kasuta oma eriala- ja ametinimetusi eraisikuna tegutsedes.
8. Teadlasena kehtivad psühholoogi suhtes kõik teaduseetika nõuded (uurimistulemuste tõepärasus, publikatsioonid jm.) pluss erinõuded inimestega tehtavatele katsetele.
9. Õppejõuna tagab psühholoog edastatavate teadmiste ja oskuste vastavuse maailmatasemele ja nende omandatuse.
10. Praktikuna ei kahjusta psühholoog ei klienti ega iseennast, s.t.
 - a. tagab kliendi privaatsuse ja (teda puudutava info) konfidentsiaalsuse;
 - b. tagab iseenda töökõlbulikkuse, töötades tegeliku suutlikkuse piirides, pöördudes vajaduse korral professionaalse abi järele või katkestades tegevuse antud vallas.